č. j. 6 Azs 329/2004 - 35

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Brigity Chrastilové v právní věci **žalobce: S. H.**, zastoupen JUDr. Petrem Raschelem, advokátem, se sídlem Čajkovského 4, Praha 3, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 15 Az 706/2003 - 22 ze dne 19. 3. 2004,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se žalobou domáhal přezkumu rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 3940/VL - 16 - C10 - 2002 ze dne 17. 3. 2003, kterým mu nebyl udělen azyl a kterým bylo vysloveno, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování. V žalobě toliko uvedl, že výrok napadeného rozhodnutí žalovaného napadá v celém rozsahu, že žalovaný nesprávně posoudil skutkový stav věci a na základě toho vydal nesprávné rozhodnutí, které stěžovatel považoval za nesprávné. Stěžovatel v žalobě uvedl „... Důvody žaloby dodám později ...“ a navrhl zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného. Krajský soud stěžovatele vyzval k doplnění žaloby, ten však na výzvu, jež byla stěžovateli řádně doručena, nereagoval. Krajský soud tedy žalobu nyní napadaným usnesením ze dne 19. 3. 2004 odmítl.

Stěžovatel v kasační stížnosti poukazuje na skutečnost, že on sám již ve svých výpovědích odkazoval na nemožnost získat důkazy ze země svého původu, neboť pro případ své návštěvy v zemi svého původu je ohrožen na svém životě a svobodě. Již přednesené skutečnosti, které jsou obsaženy v žalobě, dle stěžovatele neumožňují věc projednat a rozhodnout. Proto stěžovatel navrhuje zrušení napadeného usnesení krajského soudu a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalovaný ponechal kasační stížnost bez vyjádření.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda lze kasační stížnost meritorně projednat, a posuzoval tedy, zda kasační stížnost splňuje předepsané náležitosti a zda je přípustná.

Kasační stížnost lze podat toliko z kasačních důvodů podávaných z § 103 odst. 1 písm. a) až e) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Opírá-li se kasační stížnost jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., pak podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není přípustná.

Lze-li tedy kasační stížnost podat toliko z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem (§ 103 odst. 1 písm. a/), vad řízení podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., zmatečnosti řízení před soudem (§ 103 odst. 1 písm. c/ s. ř. s.), nepřezkoumatelnosti podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. či nezákonnosti v případech, je-li návrh odmítnut nebo řízení zastaveno (§ 103 odst. 1 písm. e/ s. ř. s.), pak z obsahu kasační stížnosti žádný z takto taxativním způsobem stanovených kasačních důvodů dovodit nelze. Stěžovatelova argumentace obsažená v kasační stížnosti, jež determinuje důvody, pro které stěžovatel kasační stížnost podává, a o níž se opírá stěžovatelův návrh na zrušení napadeného usnesení krajského soudu, tj. že stěžovatel sám již ve svých výpovědích odkazoval na nemožnost získat důkazy ze země svého původu, neboť pro případ své návštěvy v zemi svého původu je ohrožen na svém životě a svobodě, žádný ze shora uvedených kasačních důvodů ani při nejvyšší míře příznivosti posouzení obsahu kasační stížnosti nepředstavuje, nehledě ke skutečnosti, že stěžovatel brojí proti napadenému usnesení týmž argumentem, o jaký bylo napadené usnesení opřeno, tj. že jím v žalobě přednesené skutečnosti neumožnily věc krajským soudem projednat a rozhodnout. Nejvyšší správní soud tedy na základě shora uvedených skutečností dospěl k závěru, že kasační stížností je uplatněn toliko jiný důvod, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., a proto je kasační stížnost podle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřípustná.

Nejvyšší správní soud tedy nepřípustnou kasační stížnost stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. dubna 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu